Entesa pel Progrés Municipal del Berguedà

QUADERN #01

TRANSPORT PÚBLIC

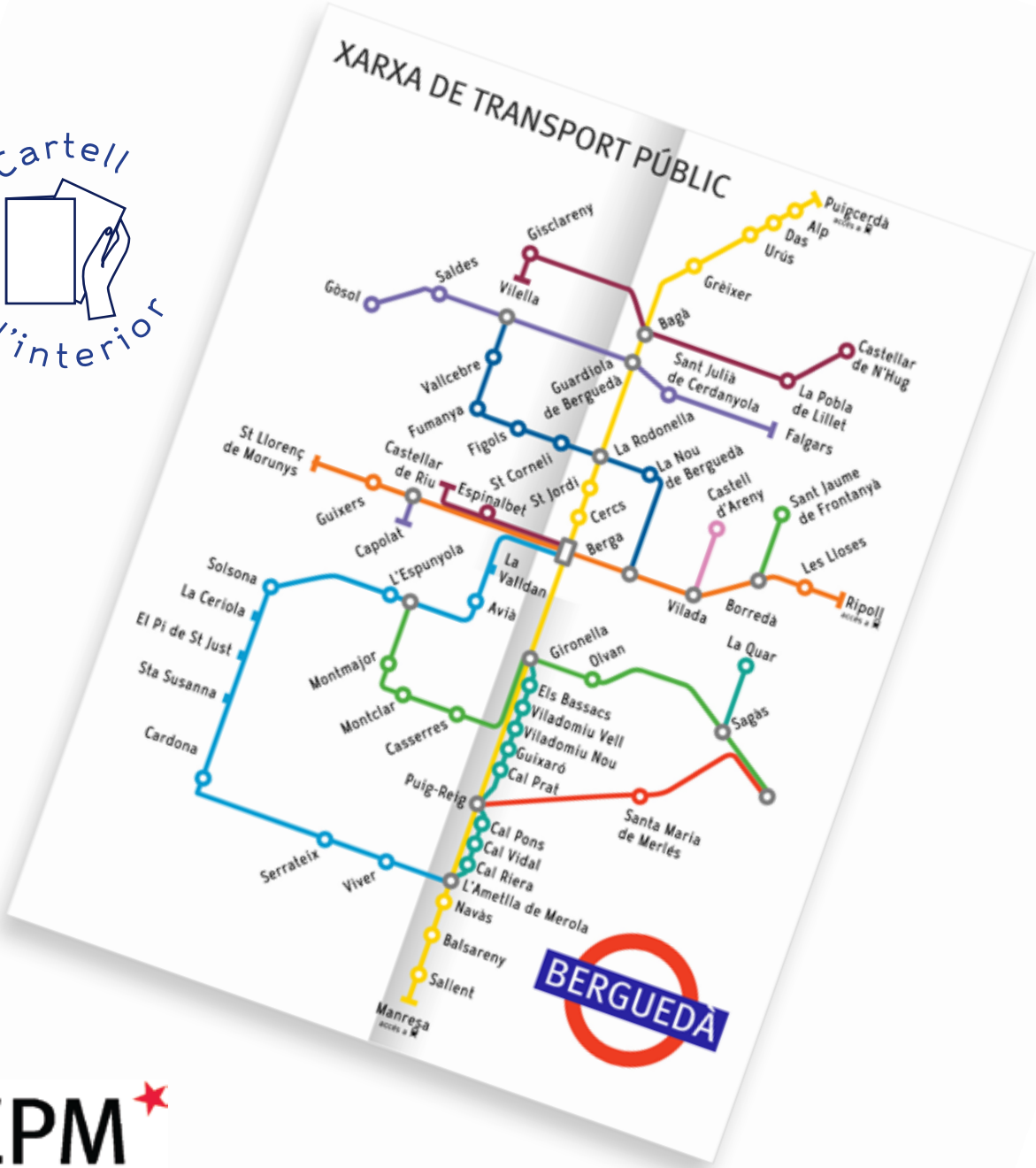

Cartell a l'interior

EPM
Entesa Progrés Municipal

La manca d'un transport públic com cal i el seu impacte sobre:

L'economia familiar · La gent gran · El medi ambient · El transport escolar

EPMs al Berguedà -qui som?

QUÈ VOLEM?

Josep Miquel Alegret
La Nou del Berguedà

Un poble tant petit com el que visc és com una escala de veïns on, tard o d'hora, tothom hauria de prendre part en la gestió dels afers comunitaris.
Jo assumeixo la meva part de responsabilitat i, ja que no podem funcionar com a Consell obert, em presento com a candidat amb les EPM, l'única opció d'esquerres que em permet preservar la meva independència.

Assumpta Duran
Borredà

Teníem clar que la nostra opció era trobar un espai el més pròxim possible a les persones , d'aquí que busquéssim les opcions municipalistes que ens podien representar.
La coalició EPM-CUP en va ser el resultat.

Satur Domínguez
Puig-Reig

Estic amb l' Entesa perquè m'ha donat la llibertat per aplicar les polítiques que entenem com a més adients pel nostre municipi.

Un alcalde ha de donar solucions als problemes del dia a dia, que són petits pel consistori però molt grans per a la persona que les demana. També crear infrastructures per donar solucions cara al futur.

Marie Kapretz
Cercs

La política ha de ser una eina per dissenyar el futur, per recuperar la dignitat i per fomentar la solidaritat. L'Entesa pel Progrés Municipal ens garanteix la nostra llibertat d'opinió i d'actuació.

EPM Berguedà

Per una vertebració de la nostra comarca. Per un transport públic com cal

Desprès de la tempesta resten les fulles verdes. I és per això que en aquests temps de crisi econòmica cal apostar per la renovació i millora en el sector de serveis a les persones. Sovint oblidem que la vida i el dinamisme de la comarca passen per les persones que hi viuen. Si volem que al Berguedà, torni a ser pròspera i puntera, no només s'ha de flirtejar amb les empreses i donar incentius perquè s'hi instal·lin o demanar carreteres faraòniques. Hem de fer tots els possibles perquè la gent que hi viu es trobi a gust, se senti estimulada i acompanyada en els seus esforços per arrelar-se.
Pel que fa el transport públic gosariem dir que qualsevol temps passats va ser millor. Ens vàrem quedar sense transport ferroviàri, i el de carretera no satisfà en absolut les necessitats de la població. Joves, famílies, treballadors/ treballadores i gent gran, tothom pateix l'excessiu cost en el transport públic, la manca de línies i la insuficient freqüencia horària.
A qui no li agradaria poder desplaçar-se en transport públic i arribar puntualment al metge, al canvi de torn o a l'institut? A quina família no li agradaria agafar un tren per anar plegats a Barcelona o Manresa?
Si tinguéssim un transport públic com cal el nostre jovent no estarien obligats a comprar-se un cotxe per accedir al mercat de treball. Amb un transport públic com cal, el recent debat de com estructurar el transport escolar no-obligatori seria de molt més fàcil solució.

A tan sols 30km des d'aquí:
Un somni fet realitat!

El *Conseil Générale de la Cerdagne* posa un bus en tots els trajectes dins el mateix *département* a un euro!

Al Berguedà en canvi gairebé no disposem de trajectes per fer amb transport públic.

EPM Berguedà

Per què cal un tren?
- *Si jo ja tinc cotxe!*

> “Hom pot estar molt conscienciat respecte al canvi climàtic, però **hem de capitular i fer servir diàriament el cotxe**, ja que no és factible fer una vida normal al Berguedà sense fer ús del vehicle privat.”

Viure al Berguedà és un plaer. La relativa tranquil·litat i la qualitat de vida sovint és envejada pels residents de l'àrea metropolitana que ens visiten. Hi estem d'acord, però, no tot són avantatges. El transport públic comarcal per exemple és una de les grans assignatures pendents de l'administració de la comarca, i és essencial si volem conservar i millorar aquest indret del món que tant ens estimem.

Per a la nostra gent gran la **pràctica inexistència d'aquest servei** suposa serioses limitacions i despesa, per al nostre jovent, riscos innecesaris que podríem evitar. Per a les famílies residents a pobles petits amb ganes que les seves filles i els seus fills facin algun tipus d'activitat extraescolar no cal parlar del temps que han d'utilitzar carretejant criatures amunt i avall, ni de l'impacte en les seves economies el fet d'haver de disposar obligatòriament de dos vehicles. Finalment, hom pot estar molt conscienciat respecte al canvi climàtic, la necessitat d'estalviar energia i els perill de la carreteres, però **hem de capitular i fer servir diàriament el cotxe**, ja que no és factible fer una vida normal al Berguedà sense tenir i fer ús del vehicle privat.

Segons l'Enquesta Mobilitat Quotidiana de Catalunya 2006, a l'àrea metropolitana el desplaçament amb **cotxe privat** suposa una despesa de **0,84€ per quilòmetre**, mentre que el mateix quilòmetre costa uns **0,51€ en transport públic**. A les Comarques Centrals de Catalunya, aquesta escletxa s'obre encara més: La despesa mensual mitjana de transport privat per persona és de 100,93€, mentre que el que destinem al transport públic és de 21,13€. Aquestes xifres ens haurien d'alarmar i fer que en preguntem: **“Perquè es parla sempre de la deficiència del transport públic, i no es parla mai de la deficiència del transport privat?”**

A l' impacte financer hem de sumar-hi **l'impacte ambiental**, el qual suposa una emissió de 2,4Kg de CO_2 per vehicle i any en casos de combustió de gasolina, i 2,6 kg per cotxe amb combustió de gasoil. Sabem que **anant en cotxe hipotequem el nostre futur i la vida i salut dels nostres fills**.

Naturalment hem de pensar també en els impactes immediats sobre la nostra salut. I és que, en el conjunt de l'estat, les estadístiques parlen d'uns 40.000 accidents anuals, 40% dels quals es produeixen en l'activitat laboral o en desplaçaments necessaris per fer-la.

El model de desenvolupament defensat pels partits que ens governen passa per pensar que la clau per resoldre els problemes que afecten les nostres societats és el creixement, econòmic sense limitacions. Una de les conseqüències immediates d'aquest model ha estat la prioritat donada al transport privat per carretera en detriment del col·lectiu. No oblidem el pes d'aquest sector en les economies dels nostres països.

Al Berguedà, implícitament, els nostres diputats i governants locals han posat en pràctica aquest discurs: les seves prioritats sempre han estat la millora de les carreteres com a forma d'atraure inversió i turisme, sobretot molt turisme, deixant en el calaix dels oblits les reivindicacions d'un **servei de transport públic digne**, que realment articuli internament la comarca i traient-lo únicament quan s'acosten les eleccions locals, anunciant a bombo i plateret l'obertura de noves línies que duren el que duren, costen el que costen i utilitza qui els utilitza. La seva miopia i el seu conservadorisme els impedeix imaginar alternatives més viables com ara un programa com el del xec servei aplicat a taxis col·lectius que crearia nous llocs de treball, promoure l'aparició d'una xarxa comarcal de suport mutu entre usuaris del tipus de “compartir.com”, que ja existeix al Bages etc.

Només cal fer un cop d'ull a les experiències que van apareixent per aquí i per allà per veure que **“un altre sistema de transport és possible”** Mentrestant continuarem cremant benzina.

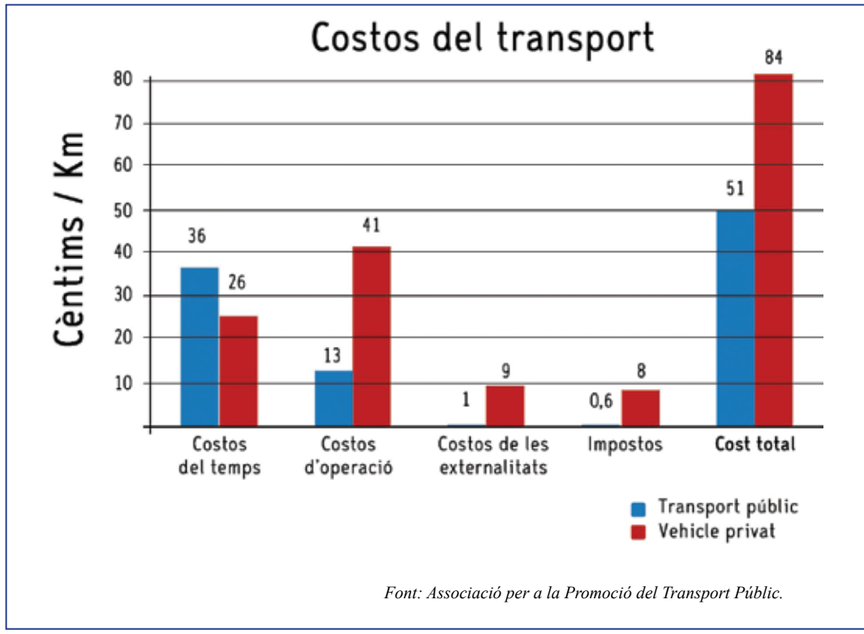

Font: Associació per a la Promoció del Transport Públic.

Si només es tenen en compte els costos d'operació, el cost de fer un quilòmetre en transport públic és la tercera part que en vehicle privat. Si també es tenen en compte els impostos, el temps i les externalitats, el **viatge en transport** públic resulta aproximadament a la **meitat de preu que el del vehicle privat**

Associació per a la Promoció del Transport Públic. Gener 2000

Viatjar en **transport públic és molt més segur**, 44 vegades més en tren que en cotxe o 9 vegades més en bus que en cotxe

Associació per a la Promoció del Transport Públic. Gener 2000

El **transport públic** afavoreix la **creació d'ocupació** ja que genera el doble d'ocupació que el cotxe, per viatger-quilòmetre en el conjunt del país.

INRETS, institució de França dedicada a l'anàlisi i estudi del transport

Fonts:

Enquesta Mobilitat Quotidiana de Catalunya 2006 - Generalitat de Catalunya
Ccoo/Menos humos al ir al trabajo
http://www .documentsptp.org/documents/20041200-ccoo-energiasrenovables.pdf

XARXA DE TRANSPORT PÚBLIC

AL BERGUEDÀ HI COMPARTIM UN SOMNI!

EPM
Entesa Progrés Municipal

Transport escolar
- No badem

Fa uns mesos, pares i mares del Berguedà estàvem amb l'ai al cor, perquè semblava ser que el transport escolar -tal i com el coneixem- desapareixia. Després d´una cursa d´obstacles, aquesta amenaça no s´ha materialitzat, i fa dies que no es parla més del tema.

Podem, però, abaixar la guàrdia?

Recapitulem. Què havia passat?

L'amenaça de la supressió de la gratuïtat del transport escolar no-obligatori (dins del mateix municipi) havia fet saltar totes les alarmes.

I és que definitivament hi havia raó per alarmar-se, perquè ja al setembre de 2008 se sabia que el Govern de la Generalitat havia decidit estalviar-se la despesa que suposa l'esmentat transport a partir del curs 09/10. El Consell Comarcal del Berguedà en la seva majoria -i tret d'algun que altre polític conscient de la gravetat de l'assumpte- va lluir el seu habitual "recordar-se de Santa Bàrbara quan trona". Tot just al febrer van despertar-se i tot eren plors i presses per trobar el finançament i poder garantir-ne la continuïtat.

El fet de què el transport escolar gratuït dins un mateix municipi no sigui obligatori, i que l'intermunicipal sí que ho sigui en ocasions crea situacions injustes. Sobretot en municipis amb diferents nuclis o colònies que fan que els desplaçaments dins del mateix municipi puguin arribar a ser considerables (per ex. Sant Corneli-St Jordi; Cal Vidal-Puig-reig, etc.) La proposta que el Consell Comarcal del Berguedà va fer arribar a les AMPAs (març 2009) va ser el copagament de les famílies per garantir la continuïtat del servei. Però el cost no es podria determinar fins no saber quantes famílies farien ús d'aquest servei. No era forassenyat deduir que moltes famílies portarien els seus fills al col·legi en cotxe privat, deixant en una situació crítica a les famílies que no podrien fer-ho.

S'ha d'agraïr el posicionament ferm dels AMPAs, que ha fet que de moment en el curs 09/10 seguim gaudint del transport com ho hem fet sempre.

Però...s'ha resolt el tema?

Cal dir és que el present curs escolar i el proper seran claus per resoldre aquest greu problema. Està clar que la intenció del Departament d'Educació és estalviar-se aquest servei i si no hi ha pressió per part dels pares i mares, ho tindran fàcil.

La nova Llei d'Educació de Catalunya (LEC), ja s'està aplicant gairebé en tots els seus capítols. Queda per desenvolupar la part que ha regular els temes del transport i el menjador que hores d'ara (oct. 09) encara no estan definits. Aquest fet dóna joc als afectats, mares i pares per una banda, i els ajuntaments (que haurien de suportar despeses també) per l'altra.

Hem de ser ferms i decidits. Volem un transport escolar gratuït en tots els pobles, nuclis i colònies industrials. Sense excepcions. Hem de fer entendre als nostres representants al Parlament que viure fora de l'àrea metropolitana no és un caprici. Que els que vivim en el territori tenim les mateixes necessitats i obligacions com els que viuen en les zones urbanes. En ciutats amb un servei transport públic regular, disposar d'un servei de transport escolar potser sigui un luxe, però a comarques com la nostra, on el transport públic és totalment deficitari o simplement inexistent, n'és una necessitat.

Com podem fer sentir la nostra veu? En aquest tema les AMPA poden jugar un rol important

Hi ha AMPAs que han presentat **denúncies al Síndic de Greuges** (p. e.: AMPA del CEIP Joana d'Empúries) apel·lant els Drets dels Infants a una educació gratuïta i obligatòria. Podríem seguir l'exemple a cada CEIP i Institut del Berguedà!

Com a AMPA o individualment: **Instar als governs municipals** que prenguin un paper actiu en aquesta qüestió i presentin un **recurs contenciós administratiu contra el decret del 96** posant en dubte la diferència entre transport escolar obligatori i transport escolar no-obligatori.

Els diferents grups municipals dels partits parlamentaris han de **fer entendre als seus diputats** com és la situació que vivim al territori i fer que defensin el nostre posicionament en les diferents institucions. Fer un seguiment exhaustiu del **desplegament de la LEC i insistir que el transport escolar sigui sempre gratuït per als usuaris**.

Nosaltres de l'EPM estem a favor d'un servei de transport escolar gratuït i de qualitat. Apostem fermament per un transport col·lectiu en tots els àmbits. En cap cas s'ha de fomentar des de les administracions l'ús del vehicle privat.

Creiem que el servei de transport escolar ha de ser únic sense diferenciar entre no-obligatori i obligatori, ja que anar a l'escola ho és en tots els casos. Ha de quedar clar que un tema de bé públic d'aquest ordre no pot ser objecte de picabaralles polítiques. Insistim en que se solucioni el tema entre administracions locals i Generalitat d'una vegada per totes.

Un cop més cal dir que si al Berguedà tinguéssim un servei de transport públic com cal, les solucions serien molt més fàcils de trobar, però està vist que els models de mobilitat que pregonen els partits parlamentaris majoritaris, que potencien el transport privat amb grans infraestructures viàries, plans Renove, etc, no passen per aquí.

El transport públic i la gent gran

La manca de transport públic regulat al Berguedà cau en gran part sobre el col·lectiu de la gent gran, i amb més pes sobre les dones.

La gent que en la seva majoria han col·laborat en la prosperitat de la comarca durant les dècades dels 60,70 i 80 avui en dia són els grans o blidats de les infraestructures i serveis. En termes de transport això vol dir que sí una persona no disposa d'un mitjà de transport privat (carnet de conduir i cotxe propi) en moltes ocasions no es pot desplaçar al lloc on vol, o en els horaris que s'adapten a les seves necessitats.

> “El Consell Consultiu de la Gent Gran de la nostra comarca demana que la corona de la Tarifa Unitària arribi també al Berguedà.”

Si ens fixem en les dones de la tercera edat veiem que la situació és encara pitjor, ja que a la majoria de les famílies ha estat el marit qui conduïa, essent la dona amb carnet de conduir l'excepció. A això hi hem d'afegir que el Berguedà és la comarca de Barcelona amb la més alta taxa d'envelliment.

“Hem estat lluitant des de fa més de 10 anys per tenir un transport públic digne a la comarca, però ningú s'ha preocupat mai perquè es fes realitat”- manifesten fonts del Consell Consultiu de la Gent Gran del Berguedà. *“Tots el partits polítics al Berguedà posen el tema del transport públic en el seu programa electoral. Però un cop guanyades les alcaldies aquests punts són paper mullat”*, conclouen. El Consell s'ha preocupat en fer arribar a **tots els ajuntaments** de la comarca '**L'informe diagnosi sobre el transport públic de viatgers i gent gran al Berguedà (2005)**' on es fa visible la necessitat d'un “transport de qualitat que respongui a les necessitats de la gent gran”. Un document que podria representar la base sòlida per construir solucions en aquest camp.

Una nova reivindicació del Consell Consultiu consisteix en que la corona de la Tarifa Unitària arribi també al Berguedà. Actualment arriba fins al Bàges i fa que un cop més el Berguedà està marginat en termes de transport públic.

Recentment el Consell Comarcal del Berguedà ha accedit a prometre un servei de taxi a disposició de la gent gran. El taxi, però, no deixa de ser un servei que s'ha de demanar personalment, i per això no soluciona el problema d'un col·lectiu. El servei de taxi sí podria ser útil en casos de masies i cases aillades, en canvi no pot abastir la necessitat de tot un nucli habitat. Pensem que el transport públic no hauria de veure's com un favor que fa l'administració a persones individuals, sinó que ha de ser un servei amb horaris i amb fiabilitat .

EPM

Què volen aquesta gent....?

*Som gent d'**esquerres** (però alguns més que d'altres).*
*Som gent **ecologista** (però alguns més que d'altres),*
*som gent **nacionalista** o **sobiranista** (però alguns més que d'altres).*

*Som gent escampada per tot el país, gent dels **moviments socials**, **arrelada al territori**, a voltes desencantada dels partits, però que no ens resignem a llençar la tovallola perquè sabem que si deixem la política en mans dels polítics professionals o dels aparells dels partits haurem begut oli.*

*En resum, som gent a qui ens interessa la cosa pública local, **independents** que no seguim directrius de cap partit, pragmàtics que **creiem en la utopia**, que no es limitem a dir "NO" a tot, **municipalistes amb propostes i sense por a governar**.*

Gent que creu que una altra manera de fer política municipal és possible.
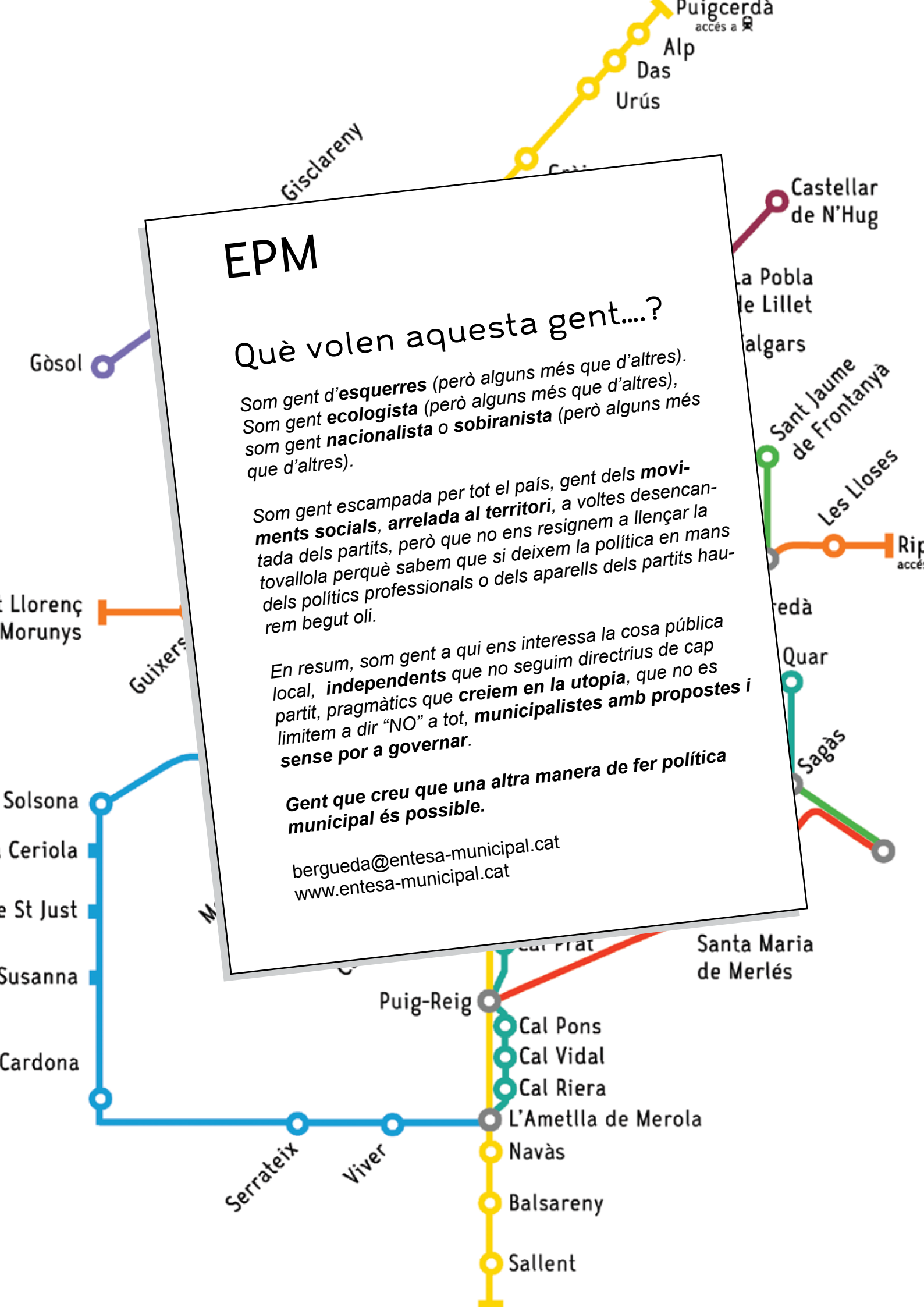
bergueda@entesa-municipal.cat
www.entesa-municipal.cat